ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ରେଡ଼ିଓ ଅଭିଭାଷଣ "ମନ୍ କି ବାତ୍'ର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର

Posted On: 30 APR 2017 7:18PM by PIB Bhubaneshwar

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ନମୟାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ମନ କି ବାତ୍ ପୂର୍ବରୁ ଦେଶର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ, ସବୁ ବୟସର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ, ମନ କି ବାତକୁ ନେଇ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପରାମର୍ଶ ଆସେ । ଆକାଶବାଶୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସେ, Narendra Modi App ରେ ଆସେ, My Gov ଜରିଆରେ ଆସେ, ଫୋନ ଦ୍ୱାରା ଆସେ । Recorded Message ଦ୍ୱାରା ଆସେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ବାହାର କରି ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖେ, ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁଖକର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ସେଥିରୁ ବିବିଧତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ମିଳେ । ଦେଶର ପ୍ରତିଟି କୋଣରେ ଶକ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର ରହିଛି । ଜଣେ ସାଧକ ଭଳି ସମାଜରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିପୁଳ ଯୋଗଦାନି, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ଭଣ୍ଡାରି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ହୁଏତ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଯାଏନି । ବୋଧହୁଏ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଥିସହିତ ଅଭ୍ୟଞ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟଞ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ଯେ, ଏଥିରେ ପିଲାଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସା, ଯୁବଗୋଷ୍ପୀର ମହତ୍ତ୍ୱାଂକାଂକ୍ଷା, ବୟୟମାନଙ୍କ ଅନୁଭୂତିର ସାରମର୍ମ, ଭଳିକି ଭଳି କଥା ସାମନାକୁ ଆସେ । ପ୍ରତିଥର ମନ କି ବାତ୍ ପାଇଁ ଯେତେ ସବୁ input ଆସେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକର ପୁଖୀନୁପୁଖ ଭାବେ ବିଶ୍ଲେଷଣ ହୋଇଥାଏ । ବିଚାର କରାଯାଏ ଯେ, ଏହା କେଉଁଭଳି ପ୍ରୟାବ, କି ପ୍ରକାର ଅଭିଯୋଗ, ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭୂତି କ'ଣ ? ସାଧାରୃଶତଃ ଦ୍ୱେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ମଣିଷର ପ୍ରକୃତି । ଟ୍ରେନରେ ବା ବସରେ ଗଲାବେଳେ ଯଦି ଜଣେ କାଶିଦେଲା, ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଆଉଜଣେ ଆସି ତାକୁ ଠିକ୍ ହେବାପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ଆରୟ କରିଦେବ । ପରାମର୍ଶ ଦେବା, ପ୍ରଞାବ ଦେବା ଏସବୁ ସତେ ଯେମିତି ଆମ ପ୍ରକୃତିଗତ । ଆରୟରେ ମନ୍ କି ବାତକୁ ନେଇ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଞାବମାନ ଆସୁଥିଲା, ସେଥିରେ ପରାମର୍ଶର ସ୍ୱର ଶୁଭୂଥିଲା । କିୟା ପଢ଼ିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମ Teamକୁ ବି ଏଭଳି ଲାଗୁଥିଲା ଯେ ଏହା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଥାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ସ୍କୃଷ୍ମତାର ସହ ଦେଖିବାଁକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ମୋତେ ଭାବବିହ୍ୱଳ କରିଦେଲା । ପ୍ରୟାବ ଦେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ସେହିମାନେ, ମୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଲୋକ ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜ ଜୀବନରେ କିଛି ନା କିଛି କରୁଛନ୍ତି । କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି, ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରତ । ଏସବୁ କଥା ମନକୁ ଆସିଲା ପରେ ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେ, ଏଇ ପରାମର୍ଶଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ନୁହେଁ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଭୂତିର ସାରମର୍ମରୁ ବାହାରିଛି । କିଛି ଲୋକ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟାବ ପଠାଇଥାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାପକ ରୂପ ମିଳିଯାଏ ତେବେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଲୋକ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ମନ କି ବାତରେ ଏକଥା ସ୍ଥାନ ପାଉ । ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ସମୟ କଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସକାରାତ୍ସକ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ ସେହି ଅଧିକାଂଶ କର୍ମଯୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରୟାବରେ ସମାଜ ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ରହିଛି । କେବଳ ସେତିକି ବୁହେଁ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ସେତେବେଳେ ଏମିତି କଥାସବୁ ମନକୁ ଆସେ, ଯାହା ଖୁବ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ । ଗତଥର ମନ୍ କି ବାତରେ କିଛି ଲୋକ ମୋତେ ପ୍ରୟାବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନେ ଉଦବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲି । ଏହି ଉଲ୍ଲେଖ ପରେ, Narendra Modi App ରେ, My Gov ରେ ଦେଶର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ଅନେକ ଲୋକ ଖାଦ୍ୟକୁ ନଷ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କି କି ନୂତନ ଚିନ୍ତାଧାରା, କି କି ପ୍ରୟୋଗମାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଜଣାଇଥିଲେ । ଆମ ଦେଶରେ ବିଶେଷକରି ଯୁବପିଢ଼ି ଅନେକ ଦିନରୁ ଏ କାମ କରି ଆସୁଛିନ୍ତି ସେ କଥାଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଭାବିନଥିଲି । କିଛି ସାମାଜିକ ସଂସ୍ଥା ଏହି କାମ କରୁଛନ୍ତି ସେ କଥା ଆମେ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲା ଜାଶିଛୁ, କିନ୍ତୁ ମୋ ଦେଶର ଯୁବଗୋଷୀ ଏହି କାଁମରେ ଲାଗିଛନ୍ତି – ଏକଥା ତ ମୁଁ ପରେ ଜାଶିଲି । ଅନେକ ଲୋକ ମୋତେ Video ମାନ ପଠାଇଛିନ୍ତି । ଅନେକ ଜାଗାରେ ରୁଟି ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାଲିଛି । ଲୋକେ ରୁଟି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ନିଜ ତରଫରୁ ରୁଟି ଜମା କରାଉଛନ୍ତି, ତରକାରୀ ଜମା କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଭାବଗ୍ରୟ ଲୋକ ଏହାକୁ ସେଠାରୁ ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଲୋକର ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ହୋଇପାରୁଛି । ସମାଜର ସହଯୋଗରେ କେମିତି କାମ ହୋଇପାରେ - ଏହା ଡାହାର ଉଦାହରଣ ।

ଆଜି ଏପ୍ରିଲ ମାସ ସରିବାକୁ ଯାଉଛି, ଆଜି ଶେଷ ଦିନ । ମଇ 1 ତାରିଖ ଦିନ ଗୁଚ୍ଚରାତ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିଷା ଦିବସ । ଏହି ଅବସରରେ ଉଭୟ ରାଜ୍ୟର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ମୋ ତରଫରୁ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ଉନ୍ନତିର ନୃତନ ଶିଖରକୁ ପାର କରିବା ପାଇଁ ଅନବରତ ଭାବରେ ପ୍ରତେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଦେଶର ଉନ୍ନତିରେ ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉଭୟ ରାଜ୍ୟର ମହାପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ଜୀବନ ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଚାଲିଛି । ଏହି ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତିଷା ଦିବସରେ 2022 ରେ ଯେତେବେଳେ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ 75 ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ, ନିଜ ଦେଶକୁ, ନିଜ ସମାଜକୁ, ନିଜ ସହରକୁ, ନିଜ ପରିବାରକୁ କେଉଁଠି ପହଂଚାଇବା ଏହାର ସଂକଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ସହି ସଂକଳ୍ପକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସମୟ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଆଗକୁ ବଡ଼ିବା ଉଚିତ । ଏହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟକୁ ମୋର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

ଦିନ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ "ଜଳବାଯୁ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୱନ" ଏହା କେବଳ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଷୟବୟୁ ଥିଲା, ସେମିନାରର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା । ହେଲେ ଆଜି, ଆମେ ଦୈନନ୍ପିନ ଜୀବନରେ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ, ଏଥିରେ ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟାସ୍ୱିତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛୁ । ପ୍ରକୃତି ବି ଖେଳର ସବୁ ନିୟମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛି । ଆମ ଦେଶରେ ମଇ-କୁନ ମାସରେ ଯେଉଁଭଳି ଗରମ ହୁଏ ତାହା ଏଥର ମାର୍ଚ୍ବ୍ ଏପ୍ରିଲରେ ପଡ଼ିଲାଣି । ଏଥର ମନ୍ କି ବାତ୍ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୟାବ ଆମନ୍ତିତ କଲି, ସେତେବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଖରାଦିନେ କ'ଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରୟାବମାନ ଦେଲେ । ଅବଶ୍ୟ ଏସବୁ କଥା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ । କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଏହାକୁ ପୁଣିଥରେ ସ୍ମରଣ କଲେ ଏସବୁ ଖୁବ୍ କାମରେ ଲାଗେ । ଜଣେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ମିଶ୍ର, ଟି.ଏସ୍. କାର୍ଚିକ୍ ଏଭଳି ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଦବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବାହ୍କନିରେ, ଛାତ ଉପରେ ପାଣି ରଖିବା ଦରକାର । ଆଉ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ଯେ, ପରିବାରରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଏହି କାମ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କରନ୍ତି । ଏହି ପାଣି କାହିଁକି ରଖାଯାଉଛି ତାହା ଥରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୃତ୍ତିଗଲେ, ସେମାନେ ଦିନକୁ ଦଶଥର ଯାଇ ଦେଖିଆସନ୍ତି ଯେ ରଖାଯାଇଥିବା ପାତ୍ରରେ ପାଣି ଅଛି କି ନାହିଁ । ଆଉ ପୁଣି ଦେଖୁଥାନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷୀ ଆସିଲେ ନା ନାହିଁ । ଆମକୁ ଏହା ପିଲାଖେଳ ପରି ଲାଗିପାରେ କିନ୍ତୁ ଶିଶୁ ମନରେ ସମ୍ଭେଦନା ଜାଗ୍ରଡ କରିବାର ଅନୁଭୂତି ଅଏ ।

କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ଗୁଜରାତରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜଗତଭାଇ ମୋତେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ବହି ପଠାଇଛନ୍ତି, - "Save the Sparrows", ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଘରଚଟିଆମାନଙ୍କ ହ୍ରାସ ପାଉଥିବା ସଂଖ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ତ ଉଦ୍ୱେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ତା'ସହିତ ସେ ନିଜେ ଏମାନଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ କ'ଶ ସବୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି, କ'ଶ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି, ବହିରେ ଏସବୁକୁ ଖୁବ୍ ସୂନ୍ଦର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଆମ ଦେଶରେ ପଶୁ-ପକ୍ଷୀ, ପ୍ରକୃତି ସହ ସହାବସ୍ଥାନ ସହିତ ଆମେ ଅଭ୍ୟଷ୍ଷ । ତଥାପି ସାମୁହିକ ଭାବେ ଏଭଳି ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଗୁଜରାତର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲି ସେତେବେଳେ "ଦାଉଦୀ ବୋହରା ସମାଜ"ର ଧର୍ମଗୁରୁ ସୈୟଦନା ସାହେବଙ୍କୁ ଶହେବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ସେ 103 ବର୍ଷ ଜୀବିତ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଶହେ ବର୍ଷ ପୁରିବା ଅବସରରେ ବୋହରା ସମାଜ Burhaani Foundation ଜରିଆରେ ଘରଚଟିଆମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବଡ଼ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇଥିଲେ । ମୋତେ ଏହାର ଶୁଭାରୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱର କୋଣ ଅନୁକୋଶରେ ପ୍ରାୟ 52 ହଜାର bird feeder ବିତରଣ କରିଥିଲେ । ଗିନିସ୍ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ୱାର୍ଲଡ ରେକର୍ଡସରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ବେଳେବେଳେ ଆମେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଉଁ ଯେ, ଖବରକାଗଜ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ ବା ପରିବାବାଲା, କ୍ଷୀର ଦେଉଥିବା ଗୋପାଳ ହେଉ ବା ପୋଷ୍ଟମ୍ୟାନ, କିୟା ଅନ୍ୟ କେହି ବ୍ୟକ୍ତିବେଷ୍ଠ, ଯେ କି ଆମ ଘରକ୍ର ଆସନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଖରାଦିନେ ଆମେ ପାଣି ଗିଲାସେ ନିହାତି ଦେବା ଦରକାର ବୋଲି ଭୁଲିଯାଇଥାଉ ।

ହେ ମୋର "ଯୁବ ବନ୍ଧୁ'ଗଣ ମୁଁ କିଛି କଥା ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ Share କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମତେ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତିତ କରେ କି, ଆମର ଅନେକ ଯୁବବନ୍ଧୁ comfort zone ମଧ୍ୟରେ ରହି ଜୀବନକୁ ଅତିବାହିତ କରିଥାନ୍ତି । ପିତା-ମାତା ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷଣାତ୍ପକ ଢଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଲାଳନ-ପାଳନ କରନ୍ତି । ଆଉ କେତେକ Extreme ବା ଅତ୍ୟଧିକ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟରେ ରୁହନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଆରାମଦାୟକ ପରିସରରେ ରହିବାର ନଜରକୁ ଆସନ୍ତି । ଏବେ ତ ପରୀକ୍ଷା ସରିଯାଇଛି । ଗ୍ରୀଷ୍ମ-ଅବକାଶ । ଗ୍ରୀଷ୍ମ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆରାମଦାୟକ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ହିସାବରେ ଆପଶମାନେ ଗ୍ରୀଷ୍ମାବକାଶ କିପରି କଟାଇବେ, ସେ ସୟନ୍ଧରେ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ ଏବଂ ମତେ ଚିଠି ଲେଖି ଜଣାଇବେ ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମବକାଶକୁ ଉପଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତିନୋଟି କଥା କହୁଅଛି, ତିନୋଟି ଯାକ କରିଲେ ତ ଭଲ କଥା, ନ ହେଲେ ନାହିଁ, ଗୋଟିକର ପ୍ରୟୋଗ ତ ନିର୍ଣ୍ଣିତ କରିବେ । ଏକଥା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ସେ, ନୂତନ ଅଭିଜ୍ଞତା ହେବ, ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ନା କେବେ ଶୁଶିଛନ୍ତି, ନା କେବେ ଦେଖିଛନ୍ତି, ନା କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି, ନା କେବେ କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ମନ ଚାହୁଁଛି ସେ ଆଡ଼ୁକୁ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯାଆନ୍ତୁ । ନୂତନ ୟାନ, ନୂତନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ନୂତନ ଦକ୍ଷତାର ଅନୁଭୂତି ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । କୌଣସି ଜିନିଷକୁ T.V ପରଦାରେ ଦେଖିବା, ପୁୟକରୁ ପଢ଼ିବା, ପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ନିଜେ ଅଙ୍ଗେ ନିଭେଇବା ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ-ପାତାଳ ଫରକ ଥାଏ । ମୁଁ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶା ରଖିବି ଯେ ଏହି ଗ୍ରାଷ୍ମାବକାଶରେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସା ଅଛି ସେହି ବିଷୟରେ ନୂତନ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରନ୍ତୁ ।

ନିଜର ପରୀକ୍ଷା ବା experiment ସକାରାତ୍ପକ ହେବା ଦରକାର ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ comfort zoneରୁ ଟିକେ ବାହାରକୁ ନେବା ମଧ୍ୟ କରୁରୀ । ଆମେ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାରରୁ ଆସିନ୍ଧୁ, ଏବଂ ସୁଖୀ ପରିବାରରୁ । କେତେବେଳେ କେମିତି ମନ ହୁଏ କି, ଟ୍ରେନରେ ବିନା ସଂରକ୍ଷଣରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଟିକେଟ ଖଣ୍ଡେ କାଟି ଚଢ଼ିବା ଏବଂ ଅତି କମରେ କଞ୍ଜରେ 24 ଘଂଟା ଯାତ୍ରା କରିବାର ଅନୁଭୂତି ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ""କ'ଶ ଅନୁଭବ କଲେ ? ଅନୁଭୂତି କ'ଶ ? ସେମାନେ ଷ୍ଟେସନରେ ଓହ୍ଲାଇ କ'ଶ କରୁଛନ୍ତି ? ଏସବୁ ଦେଖିଲେ ହୁଏତ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ନ ଶିଖିପାରିବେ ତାହା ସେହି 24 ଘଂଟିଆ ବିନା reservationରେ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଅନିଦ୍ରା ହୋଇ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ । ଏ ଅନୁଭବ ଅନ୍ତତଃ ଥରେ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । ଦ୍ୱିପ୍ରହରର ଫୁଟବଲ କିୟା ଭଲିବଲ କିୟା ଖେଳର କୌଣସି ସାଧନ ନେଇ ଗୋଟିଏ ନିହାତି ଗରିବ ବସ୍ତି ଆଡ଼ୁକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ସେହି ଗରିବ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ନିଜେ ଖେଳନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ, ଜୀବନରେ ଏଭଳି ଖେଳର ଆନନ୍ଦ କେବେ ପାଇନଥିବେ । ସମାଜରେ ଏହି ବସ୍ତିବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଖେଳିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ, ଭାବିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କି ପରିବର୍ତନ ଆସିବ । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ, ଆପଣ ଥରେ ଗଲେ ବାରୟାର ଯିବାକୁ ମନ କରିବେ ଏବଂ ଏ ଅନୁଭୂତି ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ କିଛି ଶିକ୍ଷାଦେବ ।

କେତେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନ ଅନବରତ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଆପଣ ତ ଏକ୍କ୍କଶକ୍ଷର ଗୁରୁ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବେ! ସେହି Googleରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ । ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ସହିତ 15 ରୁ 20 ଦିନ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ, ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼େ ଟିକେ ବୁଲି ଆସନ୍ତୁ । କେବେ କେମିତି Summer Camp ହୁଏ, development କ୍ୟାମ୍ପ ଲାଗେ, ନିଜର ବିକାଶ ପାଇଁ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦାନ କରନ୍ତ୍ର ।

ବେଳେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକଥା ଲାଗେ କି, ଆପଣ କେବେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବିକାଶର Summer Camp କରିଛନ୍ତି । ଏକଥା କହିବାକୁ ହେଲେ ବିନା ଅର୍ଥ ଲାକସାରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତ୍ୱୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାର କୌଣସି ଅବସର ନାହିଁ । ଯାହା ଆପଣ ଶିଖିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାନ୍ତୁ । ଆଉ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କେମିଡି କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ଆପଣ ଶିଖାଇପାରିବେ । ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ technology ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୂରତା କମ୍ କରିବାକୁ ଆସିଛି, ନା ସ୍ପରମଷଭକ୍ଷକ୍ଷକ୍ଷକ ସୀମାକୁ ସମାସ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଛି । ଏହାର କୁପରିଶାମ ହେଉଛି ଯେ, ଘରେ ଛ' ଜଣ ଗୋଟିଏ ବଖରାରେ ବସିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତାର ସୀମା ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇଛି ଯେ କଞ୍ଚନା ମଧ୍ୟ କରିବା ସୟବ ନୁହେଁ । କାହିଁକ ନା ସମୟେ Technology ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ଭୁଲିବା ଉଚିତ ତୁହେଁ ସାମୁହିକ ଭାବରେ ବଂଚିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂଷ୍କାର, ସାମୁହିକତା ଏକ ଶକ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ Skill ବା କୌଶଳ କଥା କହିବା । କିଛି ନୂଆ ଶିଖିବାକୁ କ'ଣ ଆପଣଙ୍କ ମନ ହୁଏନା । ଆଜିକାଲି ସ୍ୱର୍ଜ୍ଣାର ଯୁଗ । Examinationରେ ପୁରା ବୁଡ଼ିକ ରହୁଛନ୍ତି । ଭଲ ନୟର ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । Vacationରେ ମଧ୍ୟ Coaching Class ଲାଗି ରହେ । ଆଗାମୀ examର ଚିନ୍ତା ଲାଗିରହିଛି ବେଳେବେଳେ ଡର ଲାଗୁଛି ଯେ, ଆମ ଯୁବପୀଡ଼ି ମଣିଷରୁ ରୋବର୍ଟ ହୋଇଯାଉ ନାହାନ୍ତି ତ । ସେସିନ୍ ଭଳିଆ ନିଜର ଜୀବନକୁ କେବଳ ଗତିଶୀଳ କରିଦେଉନାହାନ୍ତି ତ ।

""ବନ୍ଧୁଗଣା" ଜୀବନରେ କିଛି ନା କିଛି ହେବାପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ଖୁବ୍ ଭଲ । ସମାଜ ପାଇଁ କିଛି କରିବା ଭଲ କଥା ଏବଂ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ଆମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ମାନବୀୟ ଗୁଣ ଅଛି ତାହା କେଉଁଠାରେ ସଂକୁଚିତ ହୋଇଯାଉନୀହିଁ ତ, ଆମେ ମାନବୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାଠାରୁ କେବେହେଲେ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇ ନାହୁଁ ତ ।

କୌଶଳ ଦକ୍ଷତା ଉପରେ, ଏଥିରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇପାରେ । Technology ଠାରୁ ଦୂରରେ ନିଜ ସହ ଜୀବନ ବିତେଇବାର ପ୍ରୟାସ ପାଇଁ ସଂଗୀତର କୌଣସି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । କୌଣସି ନୂଆ ଭାଷାର 5-50 ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ତାମିଲ ହେଉ ବା ତେଲଗୁ, ଅହମିଆ ହେଉ ବା ବଙ୍ଗଳା, ମଲୟାଲମ ହେଉ ବା ଗୁଜରାତି, ମରାଠି ହେଉ ବା ପଞ୍ଜାବୀ । କେତେ ବିବିଧତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ଦେଶ ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ କଲେ ଆମ ଘର ଆଖପାଖରେ ଏହାକୁ ଶିଖେଇବା ପାଇଁ କେହି ନା କେହି ମିଳିଯିବେ । ପହଁରିବା ଆସୁନାହିଁ ତ ପହଁରିବା ଶିଖନ୍ତୁ, ଡୁଇଁ ନଆସୁଛି ତ କିଛି ଗାର ତ ପକାଇ ପାରିବା । ଆପଣଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସମ୍ୟେଦନା ଅଛି ତାହା ପ୍ରକଟିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । କେବେ କେମିଡି ଯେଉଁ କାମକୁ ଆମେ ମନେ ମନେ କହୁ ବା ଭାବୁ ତାହାକୁ କରିବା ଉଚିତ୍ । କେବେ ଆମକୁ କାର ଚଳେଇବାକୁ ମନ କହେ ତ କେବେ କେମିଡି ଅଟୋ ରିକ୍ସା ଚଳାଇବାକୁ ମନ କରେ । ହଁ ଆପଣ ତ ସାଇକେଲ ଚଲାଉଥିବେ ହେଲେ କେବେ ୩ ଚକିଆ ସାଇକେଲ ରିକ୍ସା ଚଳାଇବାକୁ ତେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି, କି? ଆପଣ ଦେଖିବେ ଏହି ନୂଆ ପ୍ରୟୋଗର କୌଶଳ ଶିକ୍ଷା ଏପରି ଅଛି ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେବା ସହିତ ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ ପରିସର ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ ବାର୍ପ୍ସିଦେଇଛି । ସେହି ପରିସରରୁ ମୁକ୍ତ କରି ବାହାର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, Out of the box, କିଛି କରନ୍ତୁ । ଜୀବନକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପରଖିବା ଓ ପ୍ରୟୁତି କରିବାର ଏହି ତ ଉଚିତ ସମୟ । ଆପଣ ଏକଥା ଭାବୁଥିବେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ, କ୍ୟାରିୟର ଠିକ୍ ଗଠନ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ଶିକ୍ଷା କରିବି, କିନ୍ତୁ ବାୟବରେ ସୁଯୋଗ ଆସିବ ନାହିଁ । ଆପଣ କୌଣସି ଏକ ନୂତନ ଅତ୍ତୁଆରେ ଫସିଯିବେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିବି ଯଦି ଆପଣ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତାସ୍ ମୁଠିରୁ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଶିଖିବା ଆରୟ କରନ୍ତୁ । ନିଜର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୌଶଳ ଦେଖାନ୍ତୁ । କିଛି ନା କିଛି ଜିନିଷ ଆପଣ ଯାହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ଶିଖିବାକୁ ଚେଷା କରନ୍ତୁ । ସେଥିରେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଲାଭ ମିଳିବ । ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ମାନବୀୟ ଶକ୍ତିକୁ ଜୀବଦାନ ମିଳିବ । ବିକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଭଲ ଅବସର ମିଳିବ, ଯାହାର କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ ଆମେ କେବେ କରିନଥିବା ।

ମୁଁ ମୋ ନିଜ ଅନୁଭବରୁ କହୁଛି, ଦୁନିଆକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ, ଯେତେ ଶିଖିବା ଓ ବୁଝିବାକୁ ମିଳେ ଯାହାର କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ ଆମେ କରିପାରିବା ନାହିଁ । ନୂଆ ନୂଆ ઘାନ, ନୂଆ ନୂଆ ସହର, ନୂଆ ନୂଆ ନଗର, ନୂଆ ନୂଆ ଗାଁ ଓ ନୂଆ ନୁଆ ଇଲାକା । କିନ୍ତୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ କେଉଁ ଆଡ଼ୁକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହାର ସୂଚନା ଏବଂ ଜଣେ ଜିଜ୍ଞାସୁ ଭଳି ତାହାକୁ ଦେଖିବା, ବୁଝିବା, ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କଲେ ତାହାର ଆନନ୍ଦ କିଛି ନିଆରା ହେବ ।

ଆପଣ ନିଷ୍ଟିତ ତେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଅନ୍ତୁ ଯେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ତିନିଦିନ କିୟା ଚାରିଦିନ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତିନି ଚାରି ଦିନ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ କିଛି ଶିକ୍ଷା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ମୁଁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଆଶା କରିବି ଯେ ଆପଣ ଯେବେ ଯାଉଛନ୍ତି ସେଠାକୁ ଯାଇ କିଛି ଫଟୋ ମୋ ସହିତ Share କରନ୍ତୁ । କ'ଶ ନୂତନ ଦେଖିଲେ? କେଉଁଠାକୁ ଗଲେ, ଆପଣ #tag incredible india ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଅନୁଭୂତିକୁ ବାଷ୍ଟନ୍ତୁ । ""ବନ୍ଧୁଗଣ'' ଏଥର ଭାରତ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ନୃତନ ପିଡ଼ି ତ ନଗଦ କାରବାରରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର Cash ର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସେମାନେ Digital Currency ରେ ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସଭାଜନ କରାଇଛନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ତ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଏହି ଯୋଜନାରୁ ଆପଣ ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏକଥା ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି କି? ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଏହା ଏକ ଯୋଜନା । ଯଦି BHIM App ଯାହାକୁ କି ଆପଣ download କରିଥିବେ, ଆପଣ ଉପଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ, ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ refer କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟକୁ ଏହାସହିତ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଦି ନୂଆ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ତିନିଥର ଆର୍ଥିକ କାରବାର କରନ୍ତି, ଆପଣ ୧୦ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିପାରିବେ । ଆପଣଙ୍କ ଖାତାରେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ୧୦ ଟଙ୍କା ଜମାହେବ । ଯଦି ଆପଣ ଦିନତମାମ୍ ୨୦ ଜଣ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ କରାଇନେଲେ ତେବେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ବେପାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର ହୋଇପାରିବ, ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନା ଅକ୍ତୁବର ୧୪ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । Digital India ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଆପଣଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ରହିବ । New India ର ଆପଣ ପ୍ରହରି ହୋଇଯିବେ । ହୁଟିକୁ ଛୁଟି ଏବଂ ରୋଜଗାର କରିବାର ସୁଯୋଗ । Refer & earn.

ସାଧାରଣତଃ ଆମ ଦେଶରେ VIP Culture ଉପରେ ବିଦ୍ୱେଷ ମନୋଭାବ ବା ବାତାବରଣ ରହିଛି । ମାତ୍ର ଏହାର ଗଭୀରତା କେତେ ଅଧିକ ତାହା ମୁଁ ନିଜେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି । ଯେତେବେଳେ ସରକାର ସ୍ଥିର କଲେ କି ଭାରତରେ ଯେତେ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ନିଜ ଗାଡିରେ ନାଲିବତୀ ବ୍ୟବହାର କରି ବୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାହା ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର VIP Culture ପ୍ରତୀକ ହୋଇଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଅନୁଭୂତି ଏହା କହୁଛି ଯେ, ଲାଲବତୀ ତ ଗାଡ଼ିରେ ଲାଗୁଥିଲା, ମାତ୍ର ଧୀରେ ଧୀରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକତାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାନସିକତାରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି VIP Culture ର ଅଙ୍କୁରୋବଗମ୍ ହେଉଥିଲା । ଏବେ ତ ନାଲବତୀ ଗଲା, ମାତ୍ର ଆମେ ବୃଡ଼ତାର ସହିତ ଏହା କହିପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଏକଥା ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ ବା ମାନସିକତାରୁ ଦୂର ହୋଇଗଲା ବୋଲି । ମୁଁ ଗୋଟିଏ Interesting Phone Call ପାଇଲି । ସେହି ଫୋନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଆଶଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଏହା ବହୁତ ପାର୍ଥକ୍ୟର ଅନୁଭବ ଦେଉଥିଲା ।

""ନମୟାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତୀ ମହୋଦୟ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଜବଲପୁରରୁ ମୁଁ ଶିବା ଚୌବେ କହୁଛି । ମୁଁ ସରକାରଙ୍କ ନାଲିବତୀ ବ୍ୟବହାର ନିଷେଧ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମୁଁ ଖବରକାଗଜରେ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ପଢ଼ିଥିଲି ଯେଉଁଠି ଲେଖାଥିଲା "Every Indian is a VIP on road" । ଏବେ ଏକଥା ଜାଶି ମୁଁ ବହୁତ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଆଉ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ଆଜି ମୋ ସମୟ ବି ସେଡିକି ମୂଲ୍ୟବାନ । ମୋତେ ଆଉ କାହା ପାଇଁ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଜାମରେ ଅଟକିବାକୁ ପଡ଼ିବନି । ଏଭଳି ଏକ ନିଷଡି ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ହାହିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ । ଆପଣ ଯେଉଁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାରତ ଅଭିଯାନ ଆରୟ କରିଛନ୍ତି ତାଦ୍ୱାରା ଖାଲି ଦେଶ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେଉନାହିଁ - ଆମ ରାୟାଗୁଡ଼ିକରୁ VIP ମାନଙ୍କର ଦାଦାଗିରି ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।"

ସରକାରୀ ନିଷ୍ପତି ଦ୍ୱାରା ଲାଲବତୀ ନିଷେଧ କରାଯିବା ତ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ । କିନ୍ତୁ ନିଷ୍ପାପୂର୍ବକ ଆମ ମନରୁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଦୂର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ସମଞ୍ଚେ ସଚେତନତାର ସହିତ ଯଦି ଚେଷ୍ଟା କରିବା ତେବେ ମନରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ହଟିଯିବ । New India ଗଠନ କରିବା ଚିନ୍ତାଧାରାର ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା – ଦେଶରେ VIP ପରିବର୍ତେ EPI କୁ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଉ । ମୁଁ VIP ବଦଳରେ EPI କହିବାରେ ମୋର ବିଚାର ଅତି ଷଷ୍ଟ – Every Person is important । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଛି , ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ମାହାତ୍ୟ ଅଛି । ଯଦି ଆମେ ୧୨୫ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମାହାତ୍ୟ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ତେବେ ମହାନ ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ କେତେ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଯେ ଏକକୁଟ୍ ହୋଇଯିବ । ଆମେ ସମଞ୍ଜେ ମିଳିମିଶି ଏହା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ମୁଁ ସବୁବେଳେ କହିଆସିଛି ଯେ ଆମ ଇତିହାସ, ଆମ ସଂଷ୍କୃତି ଓ ଆମ ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବାରୟାର ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ । ତାଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳେ, ପ୍ରେରଣା ମିଳେ । ଆମେ ୧୨୫ କୋଟି ଦେଶବାସୀ ଏ ବର୍ଷ ସଛ ରାମାନୁକାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଏକ ହଜାର ତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣରୁ ଆମେ ଏଭଳି ବାନ୍ସି ହୋଇଯାଇଛୁ ଯେ, ଖୁବ୍ ବେଶୀରେ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଭାବିପାରୁଛୁ । ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୁଏଡ ଶତାବ୍ଦୀ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାରେ । କିନ୍ତୁ ଭାରତ ଏତେ ପ୍ରାଚୀନ ରାଷ୍ଟ୍ର । ତା ଭାଗ୍ୟରେ ହଜାର ବର୍ଷ ବା ତା'ଠାରୁ ବି ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତିଗୁଡ଼ିକୁ ମନେପକାଇବା ବା ପାଳନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସମାଜ କେମିଡି ହୋଇଥିବ, ସେ ସମୟର ବିଚାରଧାରା କେମିଡିକା ହୋଇଥିବ ଥରେ ଭାବନ୍ତୁ ତ ଦେଖି । ଆଜି ବି କୌଣସି ସାମାଜିକ କୁସଂୟାରକୁ ନିବାରଣ କରିବାକୁ କେତେ ସମସ୍ୟାର ସନ୍ଧୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ଅବସ୍ଥା କିଭଳି ହୋଇଥିବ? ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଜାଣିଥିବେ ଯେ ସଛ ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟ ସମାଜର ଉଚ୍ଚ-ନୀଚ ଭାବ, ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ ଏବଂ ଜାତିବାଦ ଭଳି କୁସଂୟାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଥିଲେ । ସେ ସମାଜର ଅନ୍ଧୁଆଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୋଳେଇନେଇ ନିଜ ଆଚରଣରେ ମଧ୍ୟ ସମାଜକୁ ତାହା ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଥିଲେ । ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ସେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ସେ ଆହୋଳନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିଲେ । ଆମେମାନେ ସତରେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଆମ ସମାଜର କୁସଂୟାରଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆମ ଭିତରେ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ସଛ ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ହଜାରତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛେ ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ପ୍ରେରଣା ନେବା ଉଚିତ ଯେ - ସାମାଜିକ ଏକତା ପାଇଁ ସଂଗଠନରେ ଶକ୍ତି ଅଛି - ଆମ ଭିତରେ ଏହି ଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ଦରକାର ।

ଭାରତ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତାକାଲି ମେ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ସଛ ରାମାନୁକାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ନାରକୀ ଡାକ ଟିକେଟ ଉନ୍ନୋଚନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ସଛ ରାମାନୁକାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ସାଦର ପ୍ରଶାମ ଜଣାଉଛି, ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ମେ ୧ ତାରିଖ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବି ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ବିଶ୍ୱର ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଦିନଟିକୁ "ଶ୍ରମିକ ଦିବସ' ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରମିକ ଦିବସ କଥା ଉଠେ, ଶ୍ରମ ଆଉ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୁଏ ସେତେବେଳେ ମୋର ବାବା ସାହେବ ଆୟେଦକରଙ୍କ କଥା ମନେପଡ଼ିବା ବହୁତ ସ୍ୱାଭାବିକ । ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆଜି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସୁବିଧା ମିଳିଛି, ଯେଉଁ ସନ୍ନାନ ମିଳିଛି ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ବାବା ସାହେବ ଆୟେଦକରଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ । ଶ୍ରମିକ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ବାବା ସାହେବଙ୍କ ଅବଦାନ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ । ଆଜି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବାବା ସାହେବଙ୍କ କଥା, ସଛ ରାମାନୁଜାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କଥା ଆଲୋଚନା କରୁଛି, ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର କର୍ଣ୍ଣାଟକର ମହାନ ସଛ ତଥା ସମାଚ୍ଚ ସଂୟାରକ ଜଗଦଗୁରୁ ବସବେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି । କାଲି ମୋତେ ଗୋଟିଏ ସମାରୋହକୁ ଯିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ତାଙ୍କ ବଚନାମୃତର ସଂକଳନକୁ ଲୋକାର୍ପଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା । ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଶ୍ରମ ଏବଂ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବିଷୟରେ କନ୍ନଡ଼ ଭାଷାରେ ସେ ଅତି ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ସେ କନ୍ନଡ଼ ଭାଷାରେ କହିଛନ୍ତି – ""କାୟ କବୈ କୈଳାସ" ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି - ଆପଣ ନିଜର ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ଆଳୟ କୈଳାସକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ "ଶ୍ରମ ହିଁ ଶିବ' । ମୁଁ ବାରୟାର "ଶ୍ରମେବ ଜୟତେ' ବୋଲି କହିଥାଏ । Dignity of Labour ର କଥା କହିଥାଏ । ମୋର ଠିକ୍ ମନେଅଛି ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଜଣେ ମହାନ ଚିନ୍ତାନାୟକ ଭାରତୀୟ ମଳଦୁର ସଂଘର ଜନକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦତୋପତ୍ତ ଠେଙ୍ଗେଡ଼ି କହୁଥିଲେ - ଏକପକ୍ଷରେ ମାଓବାଦ ପ୍ରେରିଡ ଚିନ୍ତାଧାର। ଥିଲା ଯେ ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରମିକ ଏକ ହୁଅ କିନ୍ତୁ ଦତୋପନ୍ତ ଠେଙ୍ଗେଡ଼ି କହୁଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରମିକମାନେ ଆସ ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ କରିବା । ଏକପକ୍ଷରେ କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ "Workers of the World Unite" କିନ୍ତୁ ଅପରପକ୍ଷରେ ଭାରତୀୟ ଚିନ୍ତନରୁ ନିର୍ଗତ ବିଚାରଧାରାକୁ ନେଇ ଦତୋପନ୍ତ ଠେଙ୍ଗେଡ଼ି କହୁଥିଲେ – "Workers Unite the world". ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ କଥା କହୁଛି ସେତେବେଳେ ଦତୋପନ୍ତ ଠେଙ୍ଗେଡ଼ି ମହୋଦୟଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, କିଛିଦିନ ପରେ ଆମେ ବୁଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପାଳନ କରିବା । ଏହିଦିନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ଉସବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱ ଆଜି ଯେଉଁ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି ଆଜି ହିଂସା, ଯୁଦ୍ଧ, ବିନାଶଲୀଳା, ଅସ୍ତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଭଳି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିଲେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାର। ଖୁବ ପ୍ରାସଜ୍ଜିକ ମନେହୁଏ । ଆଉ ଭାରତରେ ତ ଅଶୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଚୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରାର ଏକ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ । ଚୁଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଏହି ମହାନ ଦିବସକୁ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଦ୍ୱାରା Vesak Day ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏହା ଶ୍ରୀଲଙ୍କାରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଛି । ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ପବିତ୍ର ପର୍ବରେ ମତେ ଶ୍ରୀଲଙ୍କାରେ ଭଗବାନ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ତାଙ୍କ ସ୍କୃତିକୁ ସତେଜ କରିବାର ସୁଅବସର ମିଳିବ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଭାରତରେ ସର୍ବଦା "ସବକା ସାଥ ସବକା ବିକାଶ' ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ନେଇ ଆଗେଇ ଚାଲିବାର ପ୍ରତେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆମେ "ସବକା ସାଥ ସବକା ବିକାଶ' ର କଥା କହୁ ତାହା କେବଳ ଭାରତ ପାଇଁ ସୀମିତ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଆମର ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପୃଷ୍ଟ । ଆମର ପଡ଼ୋଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ରହୁ ଏବଂ ସମୟ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିକାଶ ମଧ୍ୟ ହେଉ । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ମଇ ମାସ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ଭାରତ "ଦକ୍ଷିଶ ଏସିଆ ଉପଗ୍ରହ' ପ୍ରେରଣ କରିବ । ଏହି ଉପଗ୍ରହର କ୍ଷମତା ଏବଂ ତତସଲଗ୍ନ ସୁବିଧା ଦକ୍ଷିଶ ଏସିଆର ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । Natural Resources Mapping କଥା ହେଉ, Telemedicine କଥା ହେଉ, ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହେଉ, ଅଧିକ IT Connectivity ହେଉ କିୟା People to People ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତେଷ୍ଟା ହେଉ, South Asia ର ଏହି ଉପଗ୍ରହ ଆମର ସମଗ୍ର ଅଂଚଳକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାୟକ ହେବ । ସମଗ୍ର ଦକ୍ଷିଶ ଏସିଆ ସହିତ ସହଯୋଗ ବୃତ୍ଧି ପାଇଁ ଭାରତର ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ, ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଉପହାର । ଦକ୍ଷିଶ ଏସିଆ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାର ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଉଦାହରଣ । ଦକ୍ଷିଶ ଏସିଆର ଯେଉଁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ South Asia Sattelite ସହିତ ଜଡ଼ିତ ମୁଁ ଏହି ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ ପାଇଁ ସମୟଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି, ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ଖୁବ୍ ଗରମ ପଡ଼ିଛି, ନିଜର ପରିଜନମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତୁ, ନିଜର ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତୁ । ବହୁତ ବହୁତ ଶୁଭକାମନା, ଧନ୍ୟବାଦ ।

(Release ID: 1488888) Visitor Counter: 8

f

Y

 \square

in